

פרוטוקול מס' 87

מישיבת ועדת הכנסת
מיום ג', י"ד בשבט תשל"א - 9.2.71, בשעה 8.30

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

י . ישעיהו - היו"ר
א . אנקוריין
ר . ארזי
מ . ביבי
י . גולן
א . זילברברג
י . נבון
י . נחושטן
מ . נסים
א . רוזאל-גאור
י . רפאל

מוזמנים:

ש . תמיר - חבר-הכנסת
ח . ליאור - מזכיר הכנסת
ש . גוברמן - משרד המשפטים
א . בר-זכאי - משרד המשפטים

מזכירת הוועדה: מ . ברפי

רשמה: ג . דינגלר

- סדר-היום:
- א . קביעת הזמן לדיון בהודעת הממשלה על המצב המדיני;
 - ב . שינוי הזמן ומועד הדיון בסקירת השבוע לקליטת העלייה;
 - ג . דחיית מועד הדיון בסקירת שר השיכון, מל נאב שרף, על פעולות משרדו מבנם החורף לכנס הקיץ;
 - ד . סדר ישיבות הכנסת;
 - ה . מועד סיום כנס החורף ומועד פתיחת כנס הקיץ;
 - ו . הערת חבר-הכנסת נסים בדבר גיסות ההודעות לעתונות;
 - ז . השגות לתיקון התקנון - לפרק הצעות לסדר-היום. (השגות חבר-הכנסת ש. תמיר.)

היו"ר י. ישעיהו: אני פותח את הישיבה.

א. קביעת הזמן לדיון בהודעת הממשלה על המצב המדיני

היום, יום ג', י"ד בשבט תשל"א - 9.2.71
תמסור ראש הממשלה, הגב' גולדה מאיר, הודעה בכנסת על המצב המדיני.
עלינו לקבוע זמן לדיון זה.

מ. ברעם: אני מציע להקציב 3 שעות לדיון שהם למעשה 4 שעות דיון.

א. רוזאל-נאור: אני מציעה להקציב 8 שעות לדיון. הנושא העומד לדיון הוא רציני מאוד ומחייב דיון רחב ומקיף. הדיון לא יכול להיערך כלאחר יד. זהו רגע של חשבון הנפש. הייתי מבינה לו היו מציעים 5 שעות לדיון, אך 3 שעות - כמו הזמן שהקצבנו לדיון על הטלוויזיה - איזו צורה יש לזה?

מ. ברעם: קיימנו ויכוח מדיני לא מזמן. העם איננו מחשיב את הדיון לפי מספר השעות שנקבע לדיון, אלא לפי מה שאומרת הממשלה ומה שאומרים חלקי הבית השונים. לו הייתי משוכנע ש-8 שעות, או 5 שעות ייטיבו עם הנושא - הייתי מוכן לשבת עד מאוחר בלילה. אני מציע להקציב 3 שעות לדיון והלואי והדיון יסתיים בעשר בלילה. במשך 3 שעות כל חלקי הבית יכולים לבוא לידי ביטוי. אני סבור שדיון מדיני זה לא יהיה האחרון עד סוף הפגרה, יהיו עוד כמה דיונים מדיניים עד לפגרה.

ה צ ב ע ה

הוחלט: להקציב 3 שעות לדיון על המצב המדיני שיתקיים ביום ג', י"ד בשבט תשל"א - 9.2.71.

היו"ר י. ישעיהו:

ב. שינוי הזמן ומועד הדיון בסקירת השר לקליטת העליה

קיבלתי מכתב ממזכיר הכנסת וזה לשונו:
"בהתחשב עם העובדה שמחר, יום ג', י"ד בשבט תשל"א - 9.2.71, תמסור ראש הממשלה, הגב' גולדה מאיר, הודעה על המצב המדיני שיתקיים דיון, היינו נאלצים לדחות את הדיון בסקירת השר לקליטת העליה, שהיה מיועד לאותו תאריך. היות והדיון הזה הועד לט"ו בשבט - יום השנה לכינון הכנסת - החליטו היושב-ראש והסגנים, בגלל חשיבות העניין, לקיים את הדיון בסקירת השר לקליטת העליה ביום ד', ט"ו בשבט תשל"א - 10.2.71; ועל ידי כך לדחות את הדיון בהצעות לסדר-היום ובהצעות חוק פרטיות של חברי הכנסת. היות וברצוננו לסיים את הדיון באותו יום, הובעה משאלה לקצר את הדיון בסקירה הנ"ל, שוועדת הכנסת החליטה להקציב לו 3 שעות, ל-2 שעות. אבקש אישורה של ועדת הכנסת להחלטה זו."

י. רפאל: אינני מתנגד לקיצור זמן הדיון, אלא לקיום הדיון במקום הצעות לסדר-היום. לא הייתי רוצה שגנהיג קיום דיונים אחרים בימים המוקדשים להצעות לסדר-היום של חברי-הכנסת. אינני מציע כל הצעה, אלא מצאתי לנכון להעיר על כך.

היו"ר י. ישעיהו: הנימוק להעברת הדיון ליום ט"ו בשבט הוא שנושא קליטת העליה מתאים ליום ט"ו בשבט. אני רואה כדבר מובן מאליו שהזמן שנלקח מחברי הכנסת יוחזר להם.

י. רפאל: אין זה נימוק כי מלכתחילה נועד הדיון ליום י"ד בשבט ולא ליום ט"ו בשבט ורק בגלל הדיון המדיני שיתקיים ביום י"ד בשבט העבירו את הדיון בסקירת השר לקליטת העליה ליום ט"ו בשבט.

מ. ברעם:
אני תומך בהצעת יושב-ראש הכנסת והסגנים,
אך אני מתנגד לקיצור זמן הדיון. אם
אנו מקציבים שעתיים-שלוש לדיון בנושאים אחרים אז לא הכרחי לקצר את
הזמן לדיון בסקירת השר לקליטת העליה מ-3 שעות לשעתיים. זהו נושא
נכבד למדי וחשוב יותר מנושאים אחרים להם הקצבנו 3 שעות דיון.

אני מציע להשאיר את הזמן שהקצבנו לדיון
בסקירת השר לקליטת העליה, דהיינו 3 שעות.

ח. ליאור:
בדרך-כלל מתחילות ישיבות הכנסת בימי ד'
בשבע בשעה 11.00; מחר - יום ד' -
בגלל נטיעות ט"ו בשבט תחיל ישיבת הכנסת בשעה 12.30. אם נצא מחוץ
הנחה ש-3 שעות דיון בנושא הן למעשה כ-4 שעות, פירוש הדבר שהכנסת תשב
עד השעה 17.00.

מ. ברעם:
חשוב שמחר, לכבוד יום הולדת הכנסת, לא
יתקיים דיון על נושא קונטרברסלי.
ינאמו רק כמה מחברי-הכנסת והמשך הדיון ייערך בשבוע הבא כפי שיקבע
יושב-ראש הכנסת.

י. רפאל:
מה יהיה גורל ההצעות לסדר-היום?

היו"ר י. ישעיהו:
אני מציע לחבר-הכנסת רפאל להסתפק
בתשובתי שאני רואה כדבר מובן מאליו
שהזמן שגלקח מחברי הכנסת יוחזר לחברי-הכנסת.

הוחלט: א. לא להפחית מהזמן שנקבע לדיון בסקירת
השר לקליטת העליה ולהשאיר 3 שעות
לדיון, כפי שהוחלט בוועדה ביום 19.1.71.

ב. לקיים התחלת הדיון בסקירת השר לקליטת
העליה ביום ט"ו בשבט, במקום ביום י"ד
בשבט, והמשך הדיון בנושא יידחה לשבוע
שלאחריו, כפי שיקבע יושב-ראש הכנסת.

היו"ר י. ישעיהו:

ג. דחיית מועד הדיון בסקירת שר השיכון, מר זאב שרף, על פעולות משרדו
מכנס החורף לכנס הקיץ

קיבלתי מכתב ממזכיר הכנסת וזה לשונו:
"בהתאם להחלטות ועדת הכנסת על סדרי דיון בתקציב השנתי בפעולות המשרדים
ובמדיניותם, שנחקבלו בוועדת הכנסת ביום ז' בטבת תשל"א - 4.1.71;
בסימן ב", סעיף 12(ג) מופיע משרד השיכון בין המשרדים שהדיון עליהם
צריך להתקיים בכנס החורף. היום העביר אלי מזכיר הממשלה מכתב מטעם
לשכת שר השיכון וזהו תוכנו: "בקשר לקביעת מועדי הדיון על תקציב המשרדים
במליאת הכנסת, הריני מבקש על דעת שר השיכון, מר זאב שרף, לפנות לוועדת
הכנסת לשם דחיית מועד הדיון על תקציב משרד השיכון מכנס החורף לכנס
הקיץ". בהתאם לסעיף 13 של ההחלטות הנ"ל, הנני מבקש את אישורה של
ועדת הכנסת לאפשר לשר השיכון למסור את הסקירה שלו על פעולות משרדו
בכנס הקיץ ולא בכנס החורף.

אני מביין שאין התנגדות לכך.

ד. ארזי:
אילו משרדים נותרו עוד לדיון בכנס החורף?

ח. ליאור:
ב-15.2 - משרד החינוך והתרבות; ב-22.2 -
משרד האוצר; ב-23.2 - משרד החקלאות;
ב-1.3 - משרד העבודה. כן יידונו משרד ראש הממשלה ומשרד המסחר והתעשייה
בחודש מרץ. עדיין לא ידוע התאריך המדוייק, כי ראש הממשלה לא התפנתה
לעניין זה ושר המסחר והתעשייה נמצא בחוץ-לארץ.

מ. נסים: אני מציע שנקבע עתה את המשרד שיידון בכנס החורף במקום משרד השיכון.

היו"ר י. ישעיהו:

לא הייתי מציע שנדחק את עצמנו בזמן. אם אחד המשרדים יידון בכנס הקיץ במקום בכנס החורף אל נחפש משרד אחר במקומו. בכנס הקיץ יהיה לנו זמן רב יותר.

הוחלט:

לדחות את הדיון בסקירת שר השיכון, מר זאב שרף, על פעולות משרדו מכנס החורף לכנס הקיץ.

היו"ר י. ישעיהו:

ד. סדרי ישיבות הכנסת

יושב-ראש הכנסת והסגנים החליטו בישיבתם אתמול להביא לאישורה של ועדת הכנסת את ההחלטה להקדים את ישיבות הכנסת בימי שני ושלישי בשעה אחת, כלומר להתחיל את הישיבות בשעה 15.00 ולא בשעה 16.00, החל מיום ב' הבא - כ' בשבט תשל"א - 15.2.71 - לתקופת הדיון בסקירות השרים על פעולות משרדיהם והדיון בתקציב המדינה לשנת 1971-72. ועדת הכנסת מתבקשת לאשר החלטה זו.

הוחלט:

לאשר החלטת יושב-ראש הכנסת והסגנים להקדים את ישיבות הכנסת בימי ב' ו-ג' בשעה אחת - להתחיל את הישיבות בשעה 15.00 ולא בשעה 16.00, החל מ-15.2.71 - לתקופת הדיון בסקירות השרים על פעולות משרדיהם והדיון בתקציב המדינה לשנת 1971-72.

היו"ר י. ישעיהו:

ה. מועד סיום כנס החורף ומועד פתיחת כנס הקיץ

יושב-ראש הכנסת והסגנים החליטו בישיבתם אתמול על מועד סיום כנס החורף ביום א', ט' בניסן תשל"א - 4.4.71; ועל מועד פתיחת כנס הקיץ ביום ב', ח' באייר תשל"א - 3.5.71.

ועדת הכנסת מתבקשת לאשר החלטה זו.

הוחלט:

לאשר החלטת יושב-ראש הכנסת והסגנים בדבר מועד סיום כנס החורף ביום א', ט' בניסן תשל"א - 4.4.71; ומועד פתיחת כנס הקיץ ביום ב', ח' באייר תשל"א - 3.5.71.

ו. הערת חבר-הכנסת נסים בדבר ניסוח ההודעות לעיתונות

מ. נסים:

אתמול חילקן לחברי-הכנסת עותק מההודעה לעיתונות שם היה כתוב שיושב-ראש הכנסת והסגנים החליטו לפנות לוועדת הכנסת לבקש אישורה לגבי נושא מסויים. אני מציע שכאשר יש פניות שיופנו לאישור ועדת הכנסת שהן תפורסמה לאחר שוועדת הכנסת תחליט בנושא. לא לכבודם של יושב-ראש הכנסת והסגנים שהם מפרסמים הודעה לפני שוועדת הכנסת החליטה על כך.

היו"ר י. ישעיהו:

הערתו של חבר-הכנסת נסים נכונה. זו המלצה לוועדת הכנסת לאשר נושא מסויים ולאחר החלטת ועדת הכנסת יש לכתוב בהודעה לעיתונות: על-פי המלצת יושב-ראש הכנסת והסגנים החליטה ועדת הכנסת וכו'.

היו"ר י. ישעיהו:

ז. השגות לתיקון לתקנון הכנסת - פרק הצעות לסדר-היום

חבר-הכנסת זילברברג נימק כבר השגתו

לגבי סעיף 30(ג).

סעיף 71(ה):

הנימוק של חבר-הכנסת זילברברג להשגתו על סעיף קטן (ה) הוא שאיננו רוצה להגביל את הממשלה, לכן מבקש הוא למחוק את הסעיף.

מ. ברעם:

אני מציע להזמין את שר המשפטים לגבי כל אותם נושאים שתהיה עליהם השגה משפטית. בכל הסעיפים מהם הסתייג חבר-הכנסת זילברברג נזמין את שר המשפטים שינמק את עמדת הממשלה באותו ענין.

היו"ר י. ישעיהו:

אני מסכים לכך אם חבר-הכנסת זילברברג רוצה בכך.

סוכם:

להזמין את שר המשפטים שינמק את עמדת הממשלה לגבי הנושאים שתהיה עליהם השגה משפטית.

היו"ר י. ישעיהו:

נעבור לשמיעת נימוקיו של חבר-הכנסת תמיר לגבי השגותיו לסעיפים השונים.

את נימוקיו לגבי סעיף 30 שמענו.

סעיף 31(ב):

ש. תמיר: סעיף 31(ב) של התקנון המוצע קובע באופן

מוחלט שבכל ישיבה תהיה זכות קדימה להודעות דחופות של הממשלה וכו'. יש לנו סעיף מאוחר יותר בנוגע להצעות אי אמון. שאלת הצעות אי אמון קודמת לכל הצעה אחרת בתוך 24 שעות. כלל גדול הוא בנסיסוח לא ליצור עימות בין שני סעיפים של אותו תקנון, אותו חוזה, או חוק שעלולים להביא למחלוקת כשהכוננות ברורות מראש ולא להשאיר דבר סתום. נדמה לי שאין כוונה לשנות את דין הקדימה של הצעת אי אמון מכפי שהייתה. מכאן לא צריך לכתוב: "בכל ישיבה תהיה זכות קדימה להודעות דחופות", אלא להדגיש: "בנתון להוראות התקנון לגבי הצעת אי-אמון, תהא בכל ישיבה זכות קדימה וכו'"; כדי לא ליצור דברים הסותרים זה את זה. הענין איננו עקרוני, אלא נייסוחי.

היו"ר י. ישעיהו:

חבר-הכנסת תמיר מתכוון בהשגתו שבכל ישיבה תהיה זכות קדימה להודעות דחופות,

למעט ישיבה שנועדה להצעת אי-אמון.

סעיף 31(ג):

נראה לי שנוסח סעיף קטן (ג)

מרחיק לכת ואני מציע להוסיף את המלים: "במסגרת התקנון" אחרי המלים: "לפי סעיף 85(ב) יידונו", כי התקנון קובע לפעמים מתי עליו להעביר דברים, שאם לא כן יוצא שליושב-ראש הכנסת יש דיסקרציה אבסולוטית לגבי נושא שהכנסת ראתה אותו כדחוף. לפי סעיף קטן (ג) אם הנושא לא ייראה ליושב-ראש הכנסת הוא יוכל לקבוע את הדיון לעוד שנה. אני מציע שלא יהיה שיקול דעת אבסולוטי גרידא, אלא יתוספו המלים: "במסגרת התקנון".

לאור שעיינתי בהשגות חברי-הכנסת רזיאל-

נאור, קלינגהופר ואבנרי לסעיף קטן (ג) אני משתכנע שהצעתם טובה יותר משלי בכך שהציעו לקבוע תאריך: לא יאוחר מ-60 יום, או 30 יום מתאריך שהוחלט בו לכללם בסדר יומה של הכנסת או מהתאריך שהובאו למליאה מן הוועדות". לסיכום: אני מוותר על השגתי ומציע לאמץ את השגות קודמי שהן סבירות יותר.

היו"ר י. ישעיהו:

סעיף 32(א):

נדמה לי שסיכמנו שהסיפה של הסעיף:
"בהתחשב עם סדר העבודה של הכנסת, או בעת הדיון בתקציב השנתי" - פרט
למלים: "והודעה על כך תינתן לחברי-הכנסת" - תימחק.

ש. תמיר:
אחרי שיש הסכמה למחוק את הסיפה של
הסעיף אז העוקץ שהדאיג אותי הוצא.
נשארה הנקודה. מבחינה תקנונית אפשר להקדיש שבוע אחרי שבוע, או חודש
רצוף, ישיבה לדיון בהצעות חוק פרטיות ולא להזדקק להצעות לסדר-היום.
אולי נכתוב: "לסירוגין, אלא אם כן סדר ההצעות מחייב אחרת"?

היו"ר י. ישעיהו:
בטיוטה הראשונה הופיעה המלה "לסירוגין"
והציעו למחוק אותה כדי שתהיה גמישות
לחברי-הכנסת להגיש פעם הצעות לסדר-היום ופעם הצעות חוק פרטיות, או
מעורבב. יש סיעות שיש להן רק הצעות לסדר-היום ובכך יתאפשר להן להציע
במסכה שלהן רק הצעות לסדר-היום.

י. נבון:
האם אפשר לכתוב: "לפי רצונה של הסיעה"?
ש. תמיר:
זה יהיה פתרון טוב.

היו"ר י. ישעיהו:
מבחינת הכוונה אין לי התנגדות. השאלה
היא של המיקום והניסוח. נרשום לפנינו
את הצעת חבר-הכנסת נבון ונחפש מלה מתאימה שתפרש זאת.

מ. ברעם:
אם נשאיר זאת רק בידי הסיעות יכול
להיות שדוקא השר הנוגע בדבר לא יוכל
להופיע באותה ישיבה, אז זה ישאר ברשות הסיעה ותימצא סתירה בין הסיעה
לבין הממשלה.

היו"ר י. ישעיהו:
רצויה גמישות, כי פה האות החיה או המתה
בתקנון יכולה להכביד. פה משאירים את
הדבר לשיקול דעת בין חבר-הכנסת ליושב-ראש הכנסת והם מסתדרים בצורה
גמישה מאוד.

מ. ברעם:
23 שנים לא היו תקלות בענין זה, מדוע
לשנות?

ש. תמיר:
כוונתי היא שתהיה הנחיה ושיהיה ברור
שדרושה רוטציה. הצעת חבר-הכנסת נבון
נראית לי, אך אם חבר-הכנסת ברעם מסתייג מכך, לא הניסוח קובע אצלי;
אפשר לומר: "בהתחשב עם רצון הסיעה ובהתחשב עם סדר-היום והאפשרויות".

מ. ברעם:
אם תהיה גמישות לא אתנגד לכך.

היו"ר י. ישעיהו:
לסיכום: נחפש דרך להוסיף את המלים
הללו. אם לא נמצא מקום לשילוב
כל הטייג הזה בסעיף הזה אז נעשה זאת בצורת הודעה בסוף, או שנמצא לכך
צורה מתאימה.

סעיף 32(ב):

ש. תמיר:
אני מציע אותו הדבר: להוסיף סעיף האומר:
"ישיבה אחת לשבועיים תוקדש לדיון
בהצעות חוק פרטיות של חברי-הכנסת".

סעיפים 33(א) ו-171:

ש. תמיר:

יש שני חלקים להשגתי: החלק הראשון לגבי סעיף 171, וכיוון שנוגעים בסעיף זה אדון בו. סעיף 171 נראה לי כאחד הדברים החמורים ביותר בתקנון המוצע. התוצאה תהיה שזריזות ויעילות של סיעות לא תיצורנה שום פרק. יהיה פרק אחד קבוע להצעות לסדר-היום לפי גודל הסיעות. בזה נוטלים חלק נכבד מאוד מן המלח והפלפל של הכנסת ויצא ששכרה של הכנסת בהפסדה. יושב-ראש הכנסת מפעיל אדם מיוחד הממונה על פרסום הכנסת. בידועין או שלא בידועין יפגע סעיף זה בעירנות של הכנסת; יותר מזה - היום יש נוהל מסויים: כאשר יושב-ראש הכנסת והסגנים אימצו לעצמם הצעה מסויימת רשאיות סיעות מסויימות להצטרף להצעה - מה יהיה במקרה זה? נניח שסיעת ל"ע מגישה הצעה דחופה לסדר-היום?

היו"ר י. ישעיהו:

ברור שהצעות דחופות אינן כלולות במיכסה.

ש. תמיר:

זה לא כתוב.

היו"ר י. ישעיהו:

כך אפילו נהוג.

ש. תמיר:

אם זאת הכוונה יש לאמרה במפורש.

י. גבון:

נוכל להוסיף: "הצעה שהוגשה כדחופה לא תיכלל במיכסת ההצעות לסדר-היום".

ש. תמיר:

אני מבקש שיהא כתוב: "חידון לפי סדר הגשתה".

ר. ארזי:

מקובל שדנים בהצעות לפי סדר הגשתן.

ש. תמיר:

בסעיף 171 כתוב שיושב-ראש הכנסת והסגנים יקבעו את סדר-היום לישיבה שבה ידונו בהצעות לסדר-היום של חברי הכנסת, בהתחשב עם גודל הסיעות שעמן נמנים בעלי ההצעות; אם הדבר לא אמור לגבי הצעות דחופות יש להוסיף: ואילו הצעות דחופות תידונה לפי סדר הגשתן.

י. גבון:

אני מסכים לתוכן הצעתך.

היו"ר י. ישעיהו:

הדבר הברור הוא שהצעות דחופות אינן כלולות במיכסה; לגבי "חידונה לפי סדר הגשתן" זוהי נקודה שעלינו לברר אותה; אם רוצים להדגיש שהצעות דחופות אינן כלולות במיכסת ההצעות לסדר-היום - אפשר לכתוב זאת, אולי נכתוב זאת כשנגיע לסעיף 171, או בסעיף 171. נכתוב: הצעה שהוכרה כדחופה לא יחול עליה סעיף 171.

ש. תמיר:

סעיף 171 הוא חידוש וכיוון שהוא חידוש הוא צריך לתת תשובה מלאה לגבי שני סוגי ההצעות לסדר-היום. צריך לכתוב במפורש: "הצעות דחופות לסדר-היום תידונה לפי סדר הגשתן". השגתי באה למחוק כליל את סעיף 171 ואני ממתן השגה זו על-ידי ההצעה שהצעתי זה עתה. גם לסעיף 171 יש לי השגה.

החלק השני של השגתי הוא: אינני חושב שאפשר או מוצדק או צריך לענוש סיעות קטנות יותר פעמיים על היותן קטנות יותר: פעם מחלקים להם פחות הצעות בגלל היותן קטנות ופעם שניה כאשר מגיע תורן להציע הצעה לסדר-היום לפי הסדר המספרי סיעה גדולה יותר יכולה לדחוק רגליהן בהצעה לא חשוכה יותר מההצעה שהעלו הסיעות הקטנות, וזאת רק בגלל שהן גדולות יותר. היום המצב אינו כזה: היום יש סיפור מסויים של ההצעות ומועדים מסויימים וההצעות עולות לדיון לפי סדר הגשתן.

י. גולן:

כנהוג היום יכולה הצעה של סיעה קטנה להיות ראשונה בסדר-היום.

היו"ר י. ישעיהו: לפי הבנתי מתכוון סעיף 171 לדבר אחד בלבד: שלא יהיו ביום מסויים 3 הצעות לסיעה בת 4 חברים, והצעה אחת לסיעה בת 26 חברים, אלא שכמות המיכסה של ההצעות ביום ד' תחלק לפי גודל הסיעות.

י. גולן: הכוונה טובה, אך הדבר לא כתוב.

היו"ר י. ישעיהו: כוונת ההצעה היא שסיעה אחת לא תרכז לעצמה בבת אחת 5-6 הצעות לסדר-היום, אלא שיושב-ראש הכנסת והסגנים יקבעו את סדר-היום בהתחשב עם גודל הסיעות שעמן נמנים בעלי ההצעות.

ש. תמיר: אני קראתי את הסעיף הזה וממש לא הבנתי שזו הכוונה. הבנתי שהמדובר הוא על סדר ההגשה ולא על סדר-היום. לגבי הנקודה שיושב-ראש הוועדה העלה אינני חולק.

י. גולן: גם אני פירשתי את כוונת הסעיף כפי שפירש אותה חבר-הכנסת תמיר, שהכוונה היא לא שסיעה אחת לא תרכז לעצמה בבת אחת 5-6 הצעות לסדר-היום, אלא פירשתי שהצעות לסדר-היום תוגשנה תמיד לפי גודל הסיעות. בניסוח חוקים ובניסוח תקנות צריך שהכוונות תתפרשנה מהסעיף ויש לנסח את הסעיף בדיוק שיחאם את הכוונה.

היו"ר י. ישעיהו: כדי שהכוונה של הסעיף תהיה ברורה אני רושם לפני שהסעיף ינוסח בהתאם לכוונה שהעליתי בפניכם.

ש. תמיר: אני מבקש שכאשר יהיה הסעיף מנוסח הוא יובא לוועדה כדי שאוכל להתייחס אליו.

לגבי סעיף 33(א) אנו מציעים למחוק את הסיפה: "על פי הצעת הממשלה:", "כי הכוונה שלנו היא שאותו יום בודד - יום רביעי - ייוחד כליל לחברי-הכנסת. אנו בדעה שאין מספיק מקום וזמן המוקדשים ליוזמות של חברי-הכנסת והסיעות, וחשוב להרבות בתפקידים של חברי-הכנסת כחברי-הכנסת מבחינת יוזמות חקיקה. אם אחת לשבועיים נגלוש לסעיפים אחרים אנו מקפחים אקטואליקת ויוזמות חקיקה ואז החשש שהכנסת מהווה חותמת גומי ההולכת רק בעקבות יוזמות הממשלה - מתקיים. לכן אני מציע שיום ד' יהיה קודש להצעות של חברי-הכנסת ושיהיה ברור שביום ד' אין סעיפים אחרים, אלא רק של חברי-הכנסת וכולנו נשכרים. זוהי המגמה ולכן מציע אני למחוק את כל הסיפה של סעיף קטן (א).

סעיף 171ב:

מאחר והחלטנו על ענין המכסות אין עוד להגבלה שהצעה לסדר-היום תוגש לא יאוחר מיום ראשון, כל משמעות. לכן מציע אני למחוק אותה.

היו"ר י. ישעיהו: נשמע מה דעת יושב-ראש הכנסת, או מזכיר הכנסת לגבי הסרת ההגבלה של יום ראשון, האם הם רואים שייוצרו סיבוכים אם נסיר הגבלה זו?

סעיף 171ד:

ש. תמיר: אני מציע למחוק סעיף קטן (א) של סעיף 171, כי זהו הסעיף הקטסטרופלי ביותר בהצעת התיקון והוא גם אנטי קונסטיטוציוני, אנטי כנסת, אנטי דמוקרטי והפקדה של כל הבוחרים בידי יושב-ראש הכנסת. זהו חיסול הפרלמנטריזם. בחרת יושב-ראש הכנסת, אולי הוא התקשה, או אינו לרוחך והוא יקבע אם ההצעה שלך תידון או לא? ללא נימוק וללא ערעור!

יש ביקורת של העתונות.

מ. ביבי:

גם במשטר של פרנקו יש ביקורת של העתונות. מה זה ביקורת של העתונות?

ש. תמיר:

חבר-הכנסת תמיר חולק על הסיפה של סעיף קטן (א), הוא לא חולק על כך שהצעה לסדר-היום טעונה אישור יושב-ראש הכנסת.

היו"ר י. ישעיהו:

אולי נכתוב: "אם מחמת תכנה ואם מחמת ניסוחה, כמפורט להלן" - סעיף קטן (ב).

י. נבון:

צריך לכתוב: "תאושר" ולא "טעונה אישור". המנסח ראה את מה שאני רואה ולכן אמר המשמעות של "טעונה אישור" היא, 120 חברי-הכנסת רוצים לדון בנושא מסויים, אם יושב-ראש הכנסת לא יסכים לכך - ההצעה לא תאושר ולא תועלה לדיון בכנסת.

ש. תמיר:

כוונתנו היתה לשפר את הסעיף הזה.

היו"ר י. ישעיהו:

וקלקלתם אותו.

ש. תמיר:

האם יש לחבר-הכנסת תמיר התנגדות לסעיף 31(א) שבהקנון?

ר. ארזי:

לא.

ש. תמיר:

אני מציע להשאיר את סעיף 31(א) ולהוסיף לסעיף את הכתוב בסעיף קטן (ב) של סעיף 717 כדי שיושב-ראש הכנסת יוכל לא לאשר הצעה לסדר-היום אם היא מכילה אחד מהדברים המובאים בסעיף קטן (ב) של סעיף 717; או שנכתוב משני הסעיפים סעיף אחד. אני מסכים שנגדיר מתי יושב-ראש הכנסת אינו רשאי שלא לאשר הצעה לסדר-היום, כמו בשאלות. הצעתה היא להוסיף לסעיף 31(א): "והוא רשאי שלא לאשר הצעה אם היא תכלול אחד מאלה...". או "כמפורט דלהלן".

י. נבון:

במהות העניין אני חמים דעים עם חבר-הכנסת נבון: שאישורו של יושב-ראש הכנסת אינו יכול להיות אוטומטי. אם המלה "אישור" וסרת משמעות - היא מיותרת ויש למחקה; אם המלה "אישור" בעלת משמעות - אפשר לתת אישור ואפשר שלא לתת אישור. אנו חייבים לפרט מתי יושב-ראש הכנסת רשאי שלא לאשר ואז בא סעיף קטן (ב).

היו"ר י. ישעיהו:

אני מציע שסעיף 717(א) יסתיים במלים: "טעונה אישור יושב-ראש הכנסת" ואחר-

י. נבון:

כך יבוא: "הצעה לסדר היום לא תכיל": וכו'.

אז חוזר אתה על אותו הדבר.

ש. תמיר:

אני מציע שייכתב: "הצעה לסדר-היום לא תכיל", כפי שכתוב לגבי שאילתות: "שאלתה לא תכיל"; כן יש להשאיר את סעיף 31(א) לפי תכנון.

היו"ר י. ישעיהו:

אני מזהיר מפני החשש שחבר כנסת אחר עלול לתקוף את החלטות הוועדה על שהוועדה תניח מסמך שלא יהיה מבוסס על תיקון התקנון עם שילוב השגות שהוגשו או דחיית השגות שהוגשו; שהרי נוסח חדש שלא הונח על שולחן הכנסת לא יהיה תקין.

ש. גוברמן:

מאין יודעים חברי-הכנסת על ההשגות, הרי לא כתוב שאת ההשגות יש להניח על שולחן הכנסת. מעשיה טענה כזו של חבר כנסת אחר לא תתפוס.

היו"ר י. ישעיהו:

י. נבון:
אני מציע שנדון בסעיף ונסכם אותו,
כפי שעשינו לגבי הסעיף האחרון, ולא
לעבור מסעיף לסעיף ובסוף ההנמקות לדון בו.

היו"ר י. ישעיהו:
טרם החלטנו לגבי סעיף 71.
נמשיך את הדיון בישיבה הבאה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.25